

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

„La cestiunea reuniunilor preoțesci la noi.”

(Răspuns la Nr. 128 al „Telegrafului Român.”)

I

În 16 Septembrie a. c. preoțimea din protopresbiteratul Sibiului a ținut o conferență. În această conferență între altele a constatat cu unanimitate necesitatea ardețoare a întrunirii preoților din acest tract în Reuniune. Spre ajungerea la scop a însărcinat o comisiune de 3 cu elaborarea unui proiect de statute, pe baza principiilor și vederilor dezvoltate în conferență. Tot odată a însărcinat pe scriitorul acestor rânduri în special, ca după publicarea proiectului de statute să convoace o nouă conferență, carea să ia la desbatere proiectul din cestiune.

Comisiunea de trei și-a terminat lucrarea, și subsemnatul pe lângă o scurtă comitivă deslușitoare o a trimis onor. Redacțiunea a acestui dijar spre publicare. În Nr. 128 al „Telegrafului Român” s'a și publicat acel proiect, lăsându-se la o parte comitiva — a bună seamă din lipsa de spațiu.

Publicarea aceasta, căreia îi lipsese spriginul introductiv, a îndemnat pe dl „D. P. P.” ca să i facă însuși sprijin, să suplinească comitiva, — firesce nu tocmai după dorințele mele.

Dl „D. P. P.” în Nr. 132 sub titlul de sus, în locul de frunte al dijarului*) — după o introducere filosofică și o paralelă dintre experimentarea aradanilor în cestiunea scolară și nesuința preoților din protopresbiteratul Sibiului a se întruni în Reuniune — combate renniunile preoțesci „la noi” din punct de vedere al necesității și al practicabilității, provocând pe cei ce le susțin, ca să l combată.

Fiind că „la noi” cei ce doresc înființarea unei renniuni preoțesci, și acestei dorințe a lor au dat expresiune în dijaristică, sînt preoții din protopresbiteratul Sibiului, în fruntea cărora am eu onoare a fi: ca reprezentant și conducător al lor mă simt angajat a satisface dorinței dlui „D. P. P.” Repet: o fac aceasta nu din alt motiv, ci numai spre a apăra preoțimea tractului meu, atinsă prin articolul dlui „D. P. P.”

Voiu urma deci pe dl „D. P. P.” după puțină pas de pas.

Fiind că aci nu scriu un tractat științific, trec simplu preste partea filosofică a dlui „D. P. P.” cu

*) Și răspunsul îl publicăm în fruntea dijarului, observând că mușcăturile făcute noane și domnului D. P. P. nu contribuie la valoarea Statutelor și a răspunsului. Red.

noua dsale teorie, după care „Disparițiunea corpurilor în lumea fizică urmează în urma unui proces natural, pe care știința modernă s'a obișnuit a l numi *lupta pentru existență.*”*)

Trec și preste aserțiunea dsale, după care noi nu progresăm, pentru că întrebuițarea forțelor noastre este greșită, și nu pentru că nu lucrăm — lipsă de forțe ori inerție.

Această frasă dsă o face în câtva palpabilă prin un exemplu, căruia pretinde a i succede al doilea a deceeași natură, reuniunea preoților „la noi.”

Dar exemplul, pe care l aplică spre a oglinda într'insul ca într'un analogon reuniunea preoților, din norocire n'are cu aceasta nici o încumățire. Sînt două contraste, cari se unesc numai într'aceea, că una a fost, alta are să fie. Aradanii au încercat să și scoată scoalele de sub influența protopresbiterilor; preoții din tractul Sibiului vreau să înainteze în cultură. E bine! ce analogie este aci?!

Dl „D. P. P.” spune preoțimei din acest tract că, precând DSa a cugetat îndelungat asupra acestei idei, preoțimea, carea o susține a cugetat puțin, din care causă această idee are să cadă în fântână.

De va căde ideea în fântână, vom purta grijă să nu se innee. Ear în privința cugetării: rămânem fie care, cum și cât a cugetat. Unul a cugetat stînd la masă sau fumîndu-și sugara în comoditate, altul întimpinînd neajunsurile, cu cari trebuie să se lupte. Unul a făcut teorii mai mult sau mai puțin filosofice, celălalt a tras conclusiuni practice din necasurile ce l'au ajuns. Aci e deosebirea!

II.

Necesitatea reuniunilor preoțesci „la noi.”

Dl „D. P. P.” combate necesitatea reuniunilor preoțesci cu deosebita accentuare: „la noi”, vorbindu-ne mai întăiu de preoțime ca de castă, de monachism, carele și a vecuit veacul și a cedat spiritului liberal al bisericeii, carele la noi a luat formă și mai pregnantă în „Statutul organic.” — Cei ce mă cunosc știu, că nu sînt aderent al monachismului, nici a celui vechiu de castă, nici a pretinsului nou cu spirit liberal. Dar trebuie să atrag atențiunea dlui „D. P. P.” la „Statutul organic”, cu care voe-

*) Trebuie că această știință e foarte modernă! Exemplu: Fulgerul lovesce o clae de fin. Claea de fin, fiind corp în lumea fizică, dispare prin ardere. Este această disparițiune luptă pentru existență? Cine se luptă aci pentru existență? Fulgerul cu claea de fin? Adevărat modernă știință și luptă pentru existență — după dl „D. P. P.”!

sce să ne combată. În acest Statut organic, ori cât de liberal ar fi el, §§. 66—84 se ocupă exclusiv cu monachismul ca cu o castă, și pe lângă tot liberalismul bisericeii noastre nu-i permite, să ceadă adecă să fie liberal, ci pretinde să rămăe aceea, ce a fost dela început. — Aceasta numai ca între paranteze pentru dl „D. P. P.”

Dl „D. P. P.” crede a pute constata, că nu e necesitate de reuniuni preoțesci arătând:

a) că preotul are teren destul de activitate în sinoadele, comitetele și epitropiile parohiale și protopresbiterale, în scaunele protopresbiterale, sinoadele eparchiale, congrese și consistorii,

b) că reuniunea preoților se presentă ca un corp parasitic și tinde la spiritul de castă,

c) că reuniunea rămăne cu esenția: „înaintarea culturală și înființarea unei biblioteci”,

d) că protopresbiteratul Sibiului până astăzi nu și-a creat nici bater un fond protopresbiteral, și are trebuință încă de multe.

Până a nu răspunde la aceste puncte, în cari cred că am reasumat motivele dlui „D. P. P.” îmi iau voie a constata că nu DSa este chemat a decreta, că există sau nu necesitatea pe care dsă nu o simte.

Cel sătul poate ușor să susțină, că nu are lipsă de mîncare. Nu așa cel flămînd!

Chemat a constata necesitatea reuniunii poate fi numai acela, carele îi simte lipsa.

Acesta e preotul dela sate, nu dl „D. P. P.” carele ni se pare cunoaște greutățile preotului numai din teorie.

Să examinăm acum motivele dlui „D. P. P.” după cum le-am spus mai sus.

ad a) Terenul de activitate al preotului în sinoadele, comitetele și epitropiile parohiale nu este de a se instrua pe sine, ci de a conduce și instrua pe alții! Lui i se impune să conducă, să instrueze fără ca să i se arete și modul: „cum.” Acest „cum” rămăne ca preotul însuși să l resoalve, după cum îl vor ajuta puterile și adeseori inspirațiunea momentului. Dacă experimentînd face greșeli, încurocături, earăși asupra lui se descarcă toate.

În sinoadele protopresbiterale numai de instruirea preotului nu poate fi vorba. Ear de comitetele și epitropiile protopresbiterale putem face teorii, cu cari să împlem coloanele gazetelor, altă nimic — în ce privesce pe preot. În scaunul protopresbiteral sînt 6 înși ca asesori. Sfera de activitate a acestui for este știută: asemenea n'are să se ocupe cu calificarea preotului.

preună cu Boetsoi, lăsînd pe scumpul său Jean în grija lui Stenson.

Cristian putea călători cu indelete. Recunoștiința drepturilor sale, cu toate precauțiunile din partea amicilor săi și pe lângă toate pasurile frecvente ale dlui Goeffe, fu așa prelucrată în sensul contrar de partidul căciulilor, căruia aparținea baronul de Lindenwald, încât veni un moment, unde activul și curajosul advocat privi ca și perdată cauza clientului său. Ambasadorul, care se arătase favorabil, își schimbă pîrul, nu se scie din ce motiv, și contesa Elfrida făcu pentru nepoată-sa alte proiecte de căsătorie. Dl Goeffe duse cauza până în consiliile secrete a junelui rege; Gustav III însă, care prevedea, cu o prudență necreduță, marea revoluțiune din August 1772, sfătua la răbdare, fără a se esplica asupra speranțelor, ce era permis a se păstra. În faptă regele nu putea face încă nimica.

După-ce călătorise cu dannemanul pană la stîrșitul lui Februarie, Cristian primise dela dl Goeffe, sciri, cari l hotărise a continua singur explorățiunea sa în regiunile Nordului. Domnul Goeffe vîdînd inimicii lui Cristian foarte sprijiniți avea cuvînt a se teme, că arătându-se în Stockholm inimicii săi l'ar încurca în vr'o ceartă. El scia pe Cristian iute, și își dîcea că dacă ar ucide pe unu sau doi șampioni, el foarte ușor ar fi ucis de al treilea. Prea mulți oameni aveau interes a-l face să peardă răbdarea și a-l atrage pe terenul duelu-

lui. El se pădea ai spune rațiunea aceasta, însă îl înștiință să n'astepte un succes repede.

Cristian primi cu epistola Dlui Goeffe o sumă nouă, ce acesta nu o adause cifrei primei datorii. În pozițiunea nesigură, în care era Cristian se înrolă la prinsul peștilor de pe lângă insulele Loffoden și la începutul lui April el scrisse dlui Goeffe:

„Eată-mă într'un târgușor din Nordland, unde mi se pare că întru în pămîntul canaanului, deși căscioara dannemanului Boetsoi este un Louvre în asemănare cu locuința mea actuală și kakebroe-ul său plăcinte pe lângă pânea din lemn pur, cu care mă ospitez eu astăzi. Îți pot spune că am petrecut multă serăcie fără a vorbi de osteneală și de pericole; dară eu am vîdît spectacolele cele mai groasnice ale universului, scenele naturii cele mai serioase și cele mai grandioase, vîrtejuri sub-marine, unde se învîrtesc năile și chiții ca foile de toamnă în vînt, riuri ce nu înghiață nici cînd în mijlocul gheței, ce nu se topește în veci, cascade a căror șgomot se aude la o îndepărtare de mai multe miluri, prăpăstii, cari cuprind de ameteți renii și elanii, omături mai tari ca marmorul de Paros, oameni mai urțiți ca maimuțele, inimi îngerești în trupuri necurate, un popor ospital în sinul unei serăcii ne mai audite, răbdător, blînd și pios, în luptă vecinică cu natura cea mai groasnică și violente, ce și-o poți imagina. Eu nu m'am înșelat. Tot ce am vî-

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

După două săptămâni petrecute în Stocholm, unde Cristian nu se arăta decât cu precauție, cu rezervă și cu vrednicie, domnul Goeffe, care nu l putea aștepta să se rentoarcă la Gevala, îl invită al însoți și a aștepta acolo hotărîrea tribunalului suprem; hotărîrea aceasta avea să o aștepte vreme mai îndelungată, de oare ce moartea regelui și suirea pe tron a prințului Henric (devenit Gustav III) aduseră preocupățiuni serioase în regiunile înalte ale Statului: Cristian însă vîdînd deschidîndu-se înaintea sa o fază de nesiguritate nemărginită, nu voia să rămăne toată vremea aceasta în sarcina dlui Goeffe și se hotărî ași realiza proiectul asprei călătorii cu dannemanul Boetsoi în regiunile ghețoase ale Norvegiei. Ca să nu fie în sarcina acestui brav țeran, el acceptă dela dl Goeffe un avans foarte modest pe socoteala moștenirii sale sau a lucrului său din viitor, și îmbrătoșă pe amicii săi din Waldemora și din Stollborg; după aceea el plecă im-

Sinoadele eparchiale, congresele și consistoriile sunt cunoscute preoților numai după nume și din actele sinoadelor și congreselor, în cari preoții află de toate, numai aceea, de ce ei au mai mare trebuință nu!

Dacă în sfârșit preoții se adună din 3 în 3 ani spre a alege deputați la sinoade și congrese, apoi se duc, precum au și venit: fără să fi câștigat ceva.

Tot de ce vorbește „Stat. org.“ este organismul administrativ. Înaintarea preotului în cultură nu o vei găsi nici în sinoade, nici în comitete și nici în epitropii. Ea e rezervată seminariului și vieții practice a preotului.

ad b.) Dacă toate reuniunile, societățile și asociațiunile, sunt caste, apoi da, și reuniunea preoților va avea spirit de castă.

Este adevărat, că în „Statutul org.“ reuniunea preoților nu este prevădută. Urmează oare pentru aceea, ca ea să nu fie necesară? Oare câte instituțiuni nu sunt prevădute în „Stat. org.“ și s'au dovedit că sunt folositoare, să nu fie necesare? După vederile dlui „D. P. P.“ tot ce nu e în „Statut“ e corp parasitic-adevărat, pre lângă corporațiunile legale bisericesti.

ad c) Dl. „D. P. P.“ în pasajele reasumate sub această literă este minunat în deducțiunile sale logice. Cu alte cuvinte Dl. „D. P. P.“ susține: Reuniunea nu este necesară, pentru că dacă abstragem dela cele neesențiale rămâne esenția; „Înaintarea culturală și înființarea unei biblioteci.“ Ca și cum ar dice, omul nu e vrednic să trăiască, pentru că dacă îl desbraci de haine rămâne trupul și sufletul. Apoi precum pentru om trupul și sufletul este esenția și vrednicia lui de a fi, nu hainele: așa și pentru reuniune: scopul și mijloacele.

Scopul este: „înaintarea culturală“ mijloacele prelângă altele și „înființarea unei biblioteci“.

Dar dl. „D. P. P.“ crede că ne combate, când ne spune că comitetele protopresbiterale pot, ba li se recomandă a înființa biblioteci, pentru membrii protopresbiteratului, precum consistoriile eparchiale fac biblioteci pentru diecese și precum pot face și parochiile biblioteci pentru parochii.

Lucus a non lucendo! Se poate vorbi foarte frumos de teorii, cari teorii rămân. În parochii, când ar fi vorba să se facă biblioteci, apoi acele nu s'ar face pe seama preotului, ci pe a parochienilor. Cărțile ce s'ar procura — să admitem că s'ar fi chiar procurat unde-va — s'ar procura prin și pentru parochieni, după gustul parochienilor, cu considerare la dezvoltarea lor intelectuală. Preotul, dacă are lipsă de cărți pentru sine, din cari el să se lumineze, să și cumpere. Acesta este spiritul în sinoadele parochiale, și n'ai ce-i face! Vor întemeia comitetele și sinoadele parochiale biblioteci cu considerare la preoți, când aceste organe în multe parochii insistă, ca preotul să și cumpere din al seu nu numai matriculele parochiale, ci chiar și vestimintele bisericesti, de cari are lipsă la funcțiuni în biserică?!

Comitetele protopresbiterale fac biblioteci pentru protopresbiterate în tocmăi, precum fac consistoriile pentru eparchii.

Să luăm lucrul, cum este în realitate, nu cum ar trebui să fie după închipuirea noastră. Dacă eparchiile, lăsându-se în nădejdea consistoriilor, ca să le facă biblioteci, n'ar ceti cărți, până le-ar veni în aju-

tor bibliotecile eparchiale: ar trebui să și pună pofta în cuiu de dorul înaintării culturale, în tocmăi precum ar trebui, să facă și preoții din protopresbiterat, dacă s'ar lăsa în nădejdea mirenilor, să le facă biblioteci, din cari ei, preoții, să se lumineze. Ear ca să se pună preoții, ca ei din sărăcia lor să facă biblioteci și pentru mireni, ori cât am fi de idealisti, nu vom pute pretinde. Să ne pară bine, dacă vom vedea că preoții își înființează biblioteci teologice, biblioteci cu ajutorul cărora să se lumineze, căci numai luminați fiind preoții vor pute lumina la rândul lor și ei pe mireni. Oprim însă preoților ocasiunea de a se lumina, apoi să nu cerem dela ei, ca să cultive pe alții!

Să nu uităm însă că peste cultura preoților dl. „D. P. P.“ trece simplu la ordinea țilei. Aceasta se înțelege de sine. (Va urma).

Revista politică.

Sibiu, la 18 Noemvbre.

Presupunerea că parlamentul Ungariei va termina în grabă desbaterea proiectului despre căsătoria între creștini și evrei a rămas numai presupunere. Proiectul nici până astăzi nu este terminat. Cu toate acestea nu preste mult va deveni el lege, și după credința deputaților mai sanguinici prin ea se va mări în mod însemnat numărul maghiarilor legitimi.

Denumirea banului pentru Croația nu vrea să se mai apropie de realitate. Diarele din Budapesta ne aduc scirea, că cu finea unei luni Decemvbre se va convoca dieta Croației, ceea ce numai prin activarea stărei constituționale se poate întâmpla. După scirile de până acum guvernul a abstras cu totul dela persoana generalului de cavalerie Filipovici.

Despre Serbia tace cronică. Ordinea restabilită cu puterea armelor va fi tot ordine, cât timp va fi acolo miliția cu armă în mână, și miliția va sta acolo cât timp va dispune guvernul de bani să susțină miliția, și guvernul va dispune de bani, cât timp... cu o greu o va scî cineva. În acest caz va veni rëndul la intervenția noastră.

În România s'a pus în lucrare completarea ministeriului. Domnul Nicolae Voinov este denumit de ministru al justiției. Punem sub ochii cetitorilor noștri și decretul domnesc:

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
Rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate:

Am decretat și decretăm ce urmează;

Art. I. D. Nicolae Voinov este numit ministru al Nostru secretar de Stat la departamentul justiției.

Art. II. Președintele consiliului Nostru de ministri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în Sinaia, la 15 Noemvbre 1883.

Carol.

Președintele consiliului de miniștri,
I. C. Brătianu.

La 15 Noemvbre corpurile legiuitoare ale României s'au întrunit în sesiune ordinară. La constituirea în cameră sa ales de president generalul Lecca, de vicepresidenți Stolojan, Agarici, Gheorghianu și Gianî.

Petrecerea principelui de coroană al Germaniei în Spania preocupă în mare măsură presa europeană. Așa se dice că poliția de siguranță din Madrid a conseris pre toți francesii din hotelurile capitalei începând cu 18 a unei curente. Între generalii, cari erau de față la sosirea principelui de coroană al Germaniei, se afla și Martinez Campos, pe când ministrii se prezentară numai după sosirea principelui. Se iviseră și vestea că principele la reînțoarcere va trece prin Franța, căci aerul pe mare nu-i face bine; s'a scris și despre unele representațiuni făcute curței din Madrid din partea Angliei pentru alianța cu Germania, ceea ce acuma se desminte.

Dintraltele Diariului „Temps“ i se telegrafează din Paris, că principele moștenitor al Germaniei, după revista de eri, a trimis la Berlin o depeșă lungă, arătând impresiunea plăcută ce-i a făcut armata spaniolă. La banchetul dela palat regele a toastat în sănătatea împăratului Vilhelm. Regele dice că este fericit de a arăta în public plăcerea, ce a simțit cât timp a petrecut la Hamburg unde s'a convins despre relațiunile cordiale dintre ambele curți și popoare. Principele moștenitor a vorbit ca și regele regretând că n'a putut să vină în suși împăratul. Esprimă apoi mulțămirea sa, pentru că a fost încredințat cu misiunea de a înlocui pe tatăl său, arată simpatiile sale pentru Spania și suveranul ei și exprimă dorința de a vedea cât mai strănse legăturile de prietănie dintre ambele state. După banchet, atențiunea ce s'a dat ambasadorului francez de către regele, reginele Cristina și Isabela și de către bărbații de stat ai Spaniei. Ambasadorul francez a fost prezentat principelui de către contele Solms. De asemenea au fost prezentați toți ofițeri germani ambasadorului francez.

Cum că prin călătoria principelui de coroană al Germaniei la Madrid s'a intenționat izolarea Francei se vede și din următoarele reflecțiuni ale diariului „Köln. Zeitung.“

„Franța vede astăzi ștearsă socoteala, pe care și-o făcuse înainte întemeindu-se pe Spania, socoteala, că odată când va crede timpul oportun, se va arunca în unire cu Rusia asupra Germaniei, neavând a îngriji de alte fruntării decât acelea despre Ost, pe când Germania ar fi năpădită despre Ost și despre West. Această socoteală, pe care cei din Franța o făceau până atunci în tăcere numai, pare acum sigură. Și fiind că uoi suntem siguri de pace numai atunci și până atunci, până când Franța nu va fi convinsă de preponderanța ei, apoi nu ne rămâne altceva de făcut spre a menține pacea, de cât aceea de a distruge ori ce speranță a Francei pentru o victorie. Aceasta este cheia întregii noastre politici esteriore, ea este explicațiunea purtării nebune a presei franceze față cu regele Alfons al Spaniei; este motivul politic al grăbirei visit-i principelui nostru imperial la Madrid.“

Toate acestea după cum se vede n'au turburat bunele relațiuni dintre Franța și Spania. Scirile oficiale cel puțin ne îndreptățesc a crede aceasta. În zilele trecute noul ambasador al Spaniei din Paris, mareșalul Serrano la ocasiunea immanuării credenționalului său fu primit de presidentul republicei Grevy cu multă afabilitate. Mareșalul cu ocasiunea introducerii sale rosti următoarele cuvinte:

Majestatea Sa regele Alfons m'a însărcinat de a vă exprima dorințele cele mai sincere ce dânsul are pentru fericirea și bună starea Francei și presidentului. În cât mă privește pe mine, care sînt

șut e mai sublim și mai surprinzător decât toate imaginațiunile mele.

„Ei, eu sînt călător fericit! Adaoge că sănătatea mea a resistat tuturor periculelor, că punga mea s'a umplut așa bine, încât am să mă achitez cu Dta, și îmi mai rămân încă parale; în sfârșit, după ce am studiat formațiunea geologică a unui șir lung de munți, eu aduc comori în adevăr probe rare și prețioase, de care are să se topească de invidie vestitul doctor Stangstadius, și observațiuni folositoare cari au să mă facă, cu ceva intrigă și dacă am gust, cavalier al Ablei polare.“

„Dta mă vei întreba, cum m'am îmbogățit așa. M'a costat multe osteneli riscând de o mie de ori a mă îneca sau a-mi frânge gâtul trecând peste multe prăpastii cu patine mari, a căror întrebuintare am învățat-o prindând mulți pești în archipelul norvegian, vîndându-i pe loc cu preț foarte ieftin, acolo, cari au spirit de trafic, și riscând pentru aceasta a fi ucis de confrății mei, cari însă au renunțat la veleitătea aceasta vîdînd, că brațul meu este ușor și mâna mea grea.“

„În sfârșit eu plec spre Bergen, unde am să sosesc înaintea desghiețului, dacă nu voiesc să fiu aici închis șese săptămâni de orcană și lavine, ce nici o putere omenească nu le poate trece.“

„Mângăie-te, scumpe amice, dacă-mi pierd procesul. Eu am să devin ceva, și de oare ce Margareta este săracă, din momentul, când sunt de fami-

lie bună, eu pot aspira la dânsa. Și apoi n'am amiciția Dta? Eu nu rog cerul pentru altceva decât să mă pună în stare a mă îngriji de bătrânețele scumpului meu Stenson, dacă își va perde locul și asilul său în castelul Waldemora.“

Dl Goefle primî mai multe scrisori de felul acesta în decursul verei și iernei următoare. Procesul nu înaintă, deși nu era vorba de proces propriu dis; moștenitorii presuntivi purtau un războiu clandestin foarte trist și puneau fel de fel de pedeci hotărîrii comitetului.

Cristian începu a se denatura de cutrierări, de oboseli și de lucrări dure. El nu mărturisî nimic amicului său, dară prisosința curiosității sale era sleită.

Trebuințele inimei, deșteptate prin speranțe doară amăgitoare, reclamară adeseori fericirea presimțită. Viața groznică, cum o numea el, nu întrecea eroismul hotărîrilor sale și energia veselă a caracterului său; dară sufletul suferea foarte adese ori în tăcere și momentul venise când, după espresiile maiorului Larsson, pasărea, obosită de cutrierarea spațiului, cânta să aște un cer blând și un loc sigur a-și clădi cuibul său.

Sărăcia vizită de mai multe ori pe Cristian, în ciuda inteligenței și activității sale. Viața călătorului este o înlănțuire de câștiguri și de pierderi, de succese neașteptate și de desastre desperate. El își câștigă cât îi trebuia să trăiască dintr'o și în alta

traficând vînatul său, pescuirea sa, și schimbul cu victualii transportate în îndepărtări mari cu un curagiu și o rezoluție necredută; însă deși completant, încredător și generos, tinărul baron n'a fost născut negustor și incognitul său nu putea acoperi libertatea aristocrată a caracterului său.

Și apoi capitolul accidentelor nimiciră adeseori provisiunile sale cele mai înțelepte, și într'una din zile nevoit a realiza visul de desperare eroică cu care întreținea pe maiorul în muntele Blaackdal, adică el fu nevoit ca Gustav Wasa, a lucra la mine și lui i se întâmplă, ca eroului aceluia din epop a romantică, a fi recunoscut de lucrător extraordinar mai puțin după gulerul brodat a cămeșei sale decât după autoritatea cuvîntului său și după focul privirilor sale.

Cristian era în minele de Koraas, în munții cei mai înalți a Norvegiei, de ce miluri dela frontiera svedică. El muncia cu mâinile, erau opt zile, cu o abilitate și cu o vigoare, încât își câștigase stima soților săi, pe când primî dela dl Goefle o scrisoare, care-i spunea:

„Toate sînt pierdute. Eu am vîdît pe regele; el este un bărbat ciuștit; însă, vai, i-am spus cine ești dta: eu am pus toate dovedile sub ochii săi; eu i-am spus, cum căgeți dta despre abuzul privilegiilor nobilimei și cât de folositor ar pute deveni planurile unui principe filosofic și curagios, care vrea să restabileze echilibrul în drepturile națiunii.“

convins de avantajele ce rezultă prin întărirea bunelor relațiuni pentru ambele țări unite de atâta timp, care știu, că cu cât aceste țări vor arăta mai mult respect și simpatie una alteia, cu atât mai mare va fi și dezvoltarea relațiunilor amicale — nu voiu lăsa să treacă nici o ocaziune, de a corespunde încrederei ce Majestatea Sa are în mine manifestând sentimentele ce le are regele, guvernul și poporul Spaniol. Împlinindu mi această datorie plăcută, îndrănesc a compta că buna voință a vrednicului president al republicei precum și aceea a guvernului său mă va înlesni de a mi împlini misiunea onorifică cu care m'a încredințat regele.

Presidentul Grevy răspunde că este foarte satisfăcut de numirea strălucitului mareșal, care și-a făcut un mare renume atât în armată, cât și în politica țării sale. Presidentul continuă apoi astfel:

Nimenea nu dorește mai mult decât mine fericirea personală a regelui Alfons și buna stare a Spaniei. Comunitatea originii și identitatea intereselor naționale, fac pe Franția și pe Spania să fie națiuni surori, care trebuie să fie totdeauna unite. Popoarele vecine, care nu se gândesc cum să se mărească unul în paguba celuilalt ori trebuie să nu rivalizeze unul cu altul decât în lupta pacinică a producțiunii, de unde rezultă numai stimă reciprocă și relațiuni cordiale.

Presidentul termină asigurând că ambasadorul Serrano va găsi în Franția tot spriginul și simpatia, spre a-și pute împlini misiunea sa.

Răspunsul ce Grevy a dat lui Serrano a făcut o impresiune excelentă în Spania.

D-ra Bărsescu.

D-șoara Agata, fiica dlui colonel Bărsescu din Galați, urmează de trei ani cursurile conservatorului din Viena.

În vara acestui an a terminat studiile sale și direcțiunea teatrului *Deutsches theater* din Berlin a angajat-o.

D. Wilbrandt, directorele Burgtheatrului din Viena, s'a dus la Berlin, a nimicit contractul d-rei Bărsescu cu direcțiunea respectivă și a invitat pe tânăra artistă să debute pe scena teatrului Curții din Viena cu scop de a o angagia pentru acest teatru. Astfel s'a întors d-șoara Bărsescu de la Berlin, unde nu ajunsese încă a da nici o reprezentațiune, și astfel a pășit pentru prima dată pe o scenă publică în rolul „Hero“ din tragedia lui Grillparzer: „Des Meeres und der Liebe Wellen“.

Ni se scrie din Viena, că succesul obținut de d-șoara Bărsescu a fost mare și se poate asemăna numai cu cel obținut de Lewinsky acum 25 ani, după cum ține „Neue freie Presse“. Ca să-și poată face cine va ideea despre entuziasmul, cu care a primit-o publicul, este destul a spune că în cursul piesei a fost rechemată de 14 ori. Locurile teatrului au fost toate vândute și mulți n'au mai putut găsi bilete.

Junei debutante i s'au oferit mai multe frumoase cununi de flori: din partea societății academice „România jună“ din partea junimii academice române din Viena, din partea damelor române, din partea organizatorilor banchetului etc. Asemenea a primit tânăra debutantă mai multe telegrame din diverse părți.

După ce m'a ascultat cu atențiune și m'a înțeles cu o limpedime, ce n'am aflat-o nici când la un judecător, el mi-a răspuns:

„Vai! dle avocat, a face dreptate celor oprimați este un lucru mare; el întrece puterile mele. Eu aș fi sdrobot, ca s'ermanul meu părinte, pe care l'au făcut să moară de disgust și de necaz.

„Gustav este slab și bun; el nu vrea să moară! Noi în zadar ne-am luptat cu faptele sale din Senat. Svedia este perdută ca și procesul nostru!

„Vină la mine, Cristian. Eu te iubesc și te stimez. Eu am ceva stare și n'am copii. Ți un cuvânt și eu împărtășesc cu dta clientela mea. Dta vorbești limba svedică minunat. Dta ai elocență. Ai să înveți codicele nostru și ai să mă succedeți. Te aștept.“

— Nu! esclamă Cristian sărutând scrisoarea generosului său amic: eu cunosc mai bine decât crede el s'ărăcia acestei țări și jerttele, la care ar condamna o asemenea asociație pe vrednicul bărbat. Și apoi, îmi trebuie ani ca să învăț un codice, și în decursul anilor, eu să trăiesc tare, și june, de binefacerile aceia care, după atâtea lupte și oboseli, are trebuință de avere și de odihnă? Nu, nu! eu am brațe, și am să mă servesc, până ce soartea mă va face să găsesc un oficiu vrednic inteligenței mele.

D-șoara Bărsescu este o artistă de primul rang posedă toate calitățile necesare unei artiste cu viitor. Un sentimentalism puternic, vocea îi este sonoră, flexibilă și puternică, mișcările îi sânt ușoare, naturale și cu multă grație.

Presa locală s'a exprimat în chipul cel mai favorabil asupra debutului artei române și dacă i s'ar pute observa ceva, este după cum ține un țiar de aici, că espreșiunea germană îi e încă moale și dulce ca apa Dâmboviței.

„D-șoara Bărsescu se ține de acele talente, care se desvoaltă mereu și sigur de sine și care nu au trebuință de nimic din lumea din afară, de cât de ocaziune, ceea ce îi va da Burgtheater“. ținea „Wiener Allgemeine Zeitung“. Astăzi aflăm că angagiarea d-rei Bărsescu pentru Burgtheater este sigură.

După reprezentațiune tinerimea academică română din Viena a organizat în onoarea debutantei un banchet în otel „Gold. Lamm“, la care a luat parte întreaga colonie română de aici și d. P. Carp a venit să felicite pe juna artistă pentru succesul obținut. Sau ridicat pentru victorioasa debutantă mai multe toaste bine simțite, la care d-ra Bărsescu a răspuns. După banchet s'a improvisat o serată de joc, care a ținut până la 4 oare dimineața.

„Romanul“.

Catastrofa din Sudan și Anglia.

Revoluția din țeara Faraonilor se pare a se fi terminat cu sdrobirea totală a forțelor militare din Egipt.

În ajunul retragerii oștirii engleze din Egipt ne veni scirea despre nimicirea oștirii egiptene în Sudan prin rebelii profetului fals, Mahdi, așa încât despre retragerea oștirilor engleze nici vorbă nu mai poate fi.

Despre raporturile dintre Egipt și Anglita eată ce ne aduce țiarul din București „Timpul“, traducând după „Journal des Débats“:

Catastrofa, în care a perit oștirea egipteană în Sudan, este tristul epilog al revoluțiunii militare, căreia Egiptul îi datorește atâtea desastre. Pe când Arabi-pașa și complicitii săi se resculau în Cair, un Mahdi, un adevărat profet fals, profitând de starea de desorganizare, în care căduse guvernamentul egiptean, fanatiza populațiunile barbare din Kordofan și din Darfur, chemându-le la independență. Și aceasta era o mișcare națională, însă îndreptată contra Egiptului, nu contra creștinismului și a Europei. Poate că ar fi fost lesne de a o opri în începuturile ei; din nenorocire, când se ținea lui Arabi să plece a combate în Sudan spre a manține cuceririle dinastiei lui Mehemed-Ali, el declară că misiunea sa divină îl ține în Cair; toți confrății săi țineau același limbaj; nici unul din ei nu consimțea să părăsească viața ușoară și lucrativă a Egiptului pentru a se espune departe la aventuri periculoase. Ne găsind mult timp nici un adversar în calea sa, Mahdiul a putut să-și mărească și să-și întărească puterea și să-și consolideze astfel prestigiul, încât toate populațiunile semi-selbatice din Sudan au vădut în fine în el un Mesia al Islamului. Numai după bătălia dela Tel-el-Kebir s'au gândit să-l combată. Dar era prea târziu! Trupele egiptene demoralizate în doi ani de revoltă și jaf, perduseră și puținul din disciplina și curagiul ce avuseră.

Și el intră în galeria, unde avea, de dimineața până seara, să sepe la lucoarea unei lampe mici, și în emanațiunile sulfuroase a abisului, vena de aramă, ramificată în pântecul pământului.

Dar soartea lui Cristian se îmbunătăți. Șefii îl observară și îi încredințară direcțiunea cutărour lucruri, pentru care instrucțiunea și capacitatea sa se arătasă, într'un moment dat fără nici o afectare din partea sa.

Înțelept, modest și silitor, cum era, el se ocupa în oarele de odihnă cu instruirea lucrătorilor. Într'o seară el deschise pentru ei un curs gratuit de mineralogie elementară, și fu ascultat de oamenii aceștia duri, cari vedeau în el un camarad silitor și totodată un spirit original și cultivat. Sala conferențelor sale era una din acele peșteri mari metalice căror minerii iubesc ale da nume pompoase. Catedra sa era un bloc de aramă brută.

Cristian își căută ferirea în lucru și în devotament, căci omul totdeauna caută fericirea chiar pe basa jertferei persoanei sale. El căută bolnavii și răniții minelor. Alergând totdeauna cel dintâiu la accident cu un curagiu eroic, el învăță altcum și lucrătorii a se păzi de pericolele acele groaznice prin raționament și prudență. El se încearcă a le îmblânzi moravurile și a combate funesta lor pasiune pentru vinars, muma prea roditoare a duelelor grozave cu cutitul. Lucrătorii îl iubeau și-l sti-

Chiar sub comanda generalilor englezi, ele au arătat o slăbiciune eclatantă.

Ori-cum ar fi această catastrofă e îndoit de crudă pentru Egiptul, ce făcuse foarte mari sacrificii în vedere de a o evita și care își perde astăzi situațiunea privilegiate ce ajunsese a-și face în centrul Africei... S'a creat un deficit mare, ce amenință prosperitatea viitoare a Egiptului....

Rămâne a se ști, cum va primi Anglita devenită tutricea Egiptului, aceasta neisbândă a țării, căreia d. Gladstone, în discursurile sale, i anunță nesce destinuri așa de magnifice. Ne aducem aminte, că faimosul raport al lordului Dufferin conținea programa politice engleze pe malurile Nilului, desinată de o mână pe cât de brutală, pe atât de naivă și care angaja tare Egiptul să renunțe spontan la Kordofan și Darfur. Aci era idea de a se crea în Sudanul egiptean un regat independent, unde să nu fie nici tribunalele mixte, nici capitaluri franceze, nici alte obstacole, ce ar împedea pe Anglia să absoarbă de tot Egiptul. Acest proiect s'a urmarit cu o constanță remarcabilă și nu s'a cruțat nici un mijloc, ce ar pute duce la scop.

De aceea nu ne va suprinde să vedem pe Anglia primind fără mare înfristare cezul suerit de trupele egiptene și de proprii ei oficeri în Sudan. Starea finanțelor și a armatei egiptene nu permite ca să se gândească serios la o nouă campanie întreprinsă numai cu forțele și resursele Egiptului singur. De altă parte, nici Anglita în acest moment nu e dispusă a merge să combată în Sudan. Deci Mahdiul va ave câmpul liber. Sărman Egipt: Revoluția militară, pe care radicalii francezi au aclamat-o așa de mult, l'a costat deja independența sa politică; ea îl va costa încă și cele mai frumoase conciste. E îndoială, dacă binefacerile regimului parlamentar și ale protectoratului englez sânt de ajuns spre a-l despăgubi.

Varietăți.

* (Reprezentațiunea) teatrală în folosul Reuniunii femeilor române din Sibiu se va da Mercuri în 5 Decemvre, a. c. în sala teatrului orașului.

Biletele de intrare se pot scoate de Duminecă începând dela librăria Smiedecke, piața mare.

Programa îndetaiu o vom reproduce în numărul viitoriu.

Scopurile Reuniunii femeilor române din Sibiu, numai sânt secrete înaintea nimărui. Sub aripile ei deja de o lună funcționează scoala română de fete, unica fală a noastră în aceste țile de grea cercare pentru neamul românesc. Streinii au priceput scopul urmărit de reuniunea femeilor române și au sărit în ajutorul ei. Oare românii l vor pricepe toți?

Să sperăm că cel puțin pentru scopuri culturale ne vom întruni cu toții rumpând cu separatismul, antagonismul, care mai ales în Sibiu nu vrea să se mai curme.

* (Carmen Sylva glorificată de maghiari) Aflăm după „Biserica și Scoala“ din Arad, că societatea literară maghiară de acolo (numită „Kölcsey“) a arangiat o serată literară în preesara onomasticeei reginei noastre. Cu această ocaziune dl protosincol I. Goldiș în prezența unui public numeros de dame și bărbați din elita socie-

mau dară simbria sa se ducea toată pentru ajutoarea estropiaților, a orfanilor și a veduvelor.

— De sigur, își ținea el adese ori când întra în coș, ca să se coboare în fundul pufului income-surabil, eu m'am născut domn mare, adică în sensul meu, protector celui slab, și, prin urmare, eu nu mai pot trăi la lumina soarelui!

— Cristian, îi strigă într'una din țile inspectorul din înălțimea abisului grozav al minei, lasă-ți ciocanul un moment și mergi de primesce, la poalele coborișului, o societate ce vrea să vîditeze salele cele mari. Fă onorile fătul meu; eu n'am timp a-i însoți.

Ca de obicei, Cristian puse de se aprinseră torțele cele mari de reșină în interiorul escavațiunilor, și întimpină vizitatorii; însă recunoscând pe preotul Akerstrom cu familia sa, și pe locotenentul Osburn, care da brațul tinerei sale soție Martina, Cristian dădu torța unui bătrân miner din amicii săi, dicându-i că pe el l'a cuprins un cărciu și îl roagă să conducă vizitatorii în locul său. Apoi trăgându-și căciula sa unsă de păcură, peste ochi, el se ținu în lături, îndulcindu-se de plăcere a vedea pe amicii săi fericiți, însă nu voind a fi recunoscut din temere a-i întrista și ai face să audă Margareta, în ce situațiune este el.

(Va urma).

tății aradane a cetit nimerita biografie a Reginei României, de altcum bine cunoscută în lumea literară sub pseudonimul Carmen Silva și traducerea maghiară a povestii „Cetea babei” din „Poveștile Peleşului.” Disertantele prin interesanta sa temă a produs plăcere și aplauze generale în numărul public. Gratulăm dlui protosincol I. Goldiş pentru ideea fericită!...

* (Esces de zel sau rea voință.) Ni se spune, că pretorele din cercul Nocrichiului a pus alaltăeri pre preotul nostru din Vurper între baionetele gendarmilor și la escortat pe jos până la tribunalul din Sibiu.

Nu scim antecedentele măsurii drastice a d-lui impiecat dela administrație.

Ni se spune, că crima preotului nostru constă în aceea, că a alungat dela casa sa pre doi oameni, care în stare de beție veniră să încaseze necse parale.

Ni se spune și aceea, că judecătoria de aici după examinarea faptului afirmat, a lăsat pe preotul nostru să meargă acasă în pace.

Fără a anticipa ceva constatăm faptul, asupra căruia vom reveni.

* (Necrolog). Subscrișii cu inima dureroasă anunță că neuitatul lor fiu, Ioan Popoviciu, teol. gr. or. în anul al III din comuna Cliciava, după un morb de 6 zile au încetat din viață în 23 Oct. stil. n. a. c. la 6 oare dimineața, în anul al 20 lea al etății sale. Remășițele sale pământești s'au petrecut la repausul etern în cimiteriul gr. or. din loc, Luni în 24 Octomvre la 4 oare după amiazi. Servitul funebreal l'au îndeplinit 6 parochi, în frunte cu asesorul scaunului protopopesc Dionisie Grodiascu; după finirea servitului funebreal onor. Domn paroch din Bojur și asesor consistorial Dimitrie Iosof ținu Căvântarea ocazională, la care toți prezenții precum inteligența din loc, așa și din jur precum poporul așa neamurile toți plâneau pentru pierderea cea crudă a teologului lor. Fi-ei țerina ușoară, și memoria neuitată.

Pe reposatul îl deplâng George și Florea Popoviciu ca părinți. George Popoviciu, frate teolog în anul al III. la facultatea teologică din Cernăuți în Bucovina. Ana, Iosif și Iulius ca frați, Georgie Albulescu pădurariu reg. și proprietar mare, ca unchiu.

Partenie Peșteanu diacon gr. or. din Lugoj, Dionisie Ioanoviciu notariu comunal, George Albulescu proprietariu mare, George Galiciu pădurariu, Petru Pinteza docinte, Valeriu, Maria și Elena ca verișoare și alți consângeni.

* (Statua lui Lazar) nemuritorului dascăl rom., cetim în „Gazette de Roumanie,” nu va fi sculp-

tată în Italia, după cum se proiectase, ci în București. Cu câteva modificări, ea e executată după modelul spus astă primăvară la Stavropoleos; și va fi o adevărată lucrare de artă. Trăsăturile feței mareliu bărbat, în lipsa unui portret autentic, au fost copiate după acelea ale unui nepot al său din Transilvania, carele după spusa rudeniilor este întogmai portretul unchiului său. Sculptorul este dl Georgescu.

* (Budgetul orașului Brașov.) După o discuțiune de mai multe zile asupra preliminarului pentru anul 1884 rezultă următorul bilanțiu: a) venitele ordinari fac 332,220 fl. 72 cr. cele extraordinare 7750 fl. Suma tuturor venitelor este 339,970 fl. 72 cr. b) Cheltuelile ordinare fac 344,177 fl. 60 cr. cele extraordinare 28,799 fl. 45 cr. Așa dară se arată un deficit de 33,006 fl. 33. cr, care se va acoperi printr'un arunc comunal de 18 percente asupra contribuțiunii.

„Gaz. Trans.”

* (Lup în pele de miel) Mai în zilele trecute fu prins de cătră poliția din Oradea-Mare un individ suspect. Dânsul avea o față femeiască și purta vestminte preoțesci. Dus fiind naintea primăriei, a mărturisit, că nu e sfânt părinte, ci — o femeie. Mai în urmă s'a aflat, că ea a furat mai multe lucruri prețioase, servitoare fiind în Budapesta; și de aceea a îmbrăcat vestminte prețioase să nu fie recunoscută. Frumos mijloc de scăpat. Apoi se mai dăci, toată poama rea ce se dă afară frumoasă, e bună da mâncat?!

* (Mașine infernale.) Socialismul, aceasta cangrenă a evului modern ia dimensiuni tot mai mari. Scopul ei e nimicirea baselor esistente a societății de ași, mijloacele ei petroleul, praful, focul, Nu este săptămână ca să nu ne aducă firul telegrafic nouă sciri despre crime și arestări socialiste de prin capitalele Europei Viena, Londra, Berlin etc. De curând fu arestat în Londra un socialist germân foarte renumit. Poliția a aflat la dânsul 2 mașine infernale, (mașine de esplosiune umplute cu praf și dinamit, cari esplodând sunt în efectele lor într'u adevăr teribile.) Encheta emisă a constat că mașinele sunt de o compozițiune ingenioasă, și periculoase în gradul cel mai mare; s'a aflat mai departe, că arestatul socialist Wolff ar fi avut însărcinarea de a pune edificiul consulatului germân din Londra în ruine.

* (Lupii) în comitatul Trei-scaunelor mulțămă legilor de vânat devin pe di ce merge mai cu tezători. Dumineca trecută un cârd de lupi se năpăstui asupra unei turme de oi în Brețcu, făcând mari stricăciuni; tot în ziua aceea sfâșiară într'un alt sat 2 lupi în mijlocul comunei un mânz. Un călător avu să și mulțamească viața numai to-

cului pipei sale, de care ferindu-se lupii, a scăpat bietul om viu în comuna Niutod.

* (Inimicii o mului). Din o scurtă statistică edată de guvernamentul englez din India de ost se vede, că în decursul anului 1882 fură 22 125 de oameni uciși pe teritoriul englez al Indiei de fiare sălbătice și șerpi contra unui număr de 21,427 din anul 1881, și anume: 895 de oameni cădură jertfă tigrilor, 278 lupilor, 207 leopardilor, 359 hienelor, 202 afigatorilor (un soi de crocodili) și 19,579 fură uciși de șerpi. Tot în restimpul amintit fiarele sfâșiară 46,707 de vite cornute contra unui număr de 44,669 din anul 1881. Regimul engles din India plătesce pentru fie-care vânat de fiară o remunerațiune. În anul 1882 fură 18,591 animale sălbătice și 322,421 șerpi uciși, pentru cari regimul plăti o sumă de 141,653 rupii

* (Birjarul lui Victor Hugo) Câteva sute de birjari nemulțămăți din Paris au ținut nu demult o întrunire, care face pe le Voltaire să reamintescă istoria cu birjarul, care a dus pe Victor Hugo acum cinci ani, la serbarea în memoria lui Voltaire ce s'a dat la Gaité.

Când poetul a voit să plătească birjarul a refusat banii, însă Hugo i-a pus 20 franci în mână Birjarul s'a dus drept la redacția lui „Rappel” și a subscris cu 20 franci în lista pentru arestanți politici adăogând aceste cuvinte: „Charles More, birjar; prețul unei curse plătită de Victor Hugo.”

Acest birjar ținea prea mult la Hugo și stetea oare întregi în Avenue d'Eylau, spre a fi la îndă-mână, când poetul ar trimete după o trăsură. Neprimind nici odată bani, Hugo voi să i facă o plăcere și îl invită la masă.

Charles More găsi la masă pe mai mulți amici ai poetului, însă el nu și pierdu cumpetul, ci la de-zert ridică un toast în versuri, dîcînd că și el este poet și rimează de petrecere. More ținu un discurs întreg, călărindu-și Pegasu, care de și apucase nișel câmpii cu toate astea, nu-l dete de rușine și toți remaseră mulțămăți de acest mosafir rar.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 29 Noemvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.15	119.75
Ațiuni de bancă de credit ung.	837.—	825.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	79.—	78.90
Sorți de regularea Tisei	110.10	110.25
Datorie de credit austr.	281.20	281.—
Ațiuni de stat austriacă în argint.	79.25	79.15
Renta de aur ung. de 4%	87.05	87.10
Renta ung. de hârtie.	98.40	85.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.75	139.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	500.80
Galbn	5.70	6.70
Napoleon	9.58	9.58
Londra (pe polița de trei luni)	120.55	120.65

Nr. 5381 — 1883 civ. [560] 3—3

Publicațiune.

Din partea subscrișului tribunal se aduce la cunoștință publică, că în afacerea segregării hotarului și a regulării de presiune în fosta comună urbarială Mica (Mikefalva) pentru investigațiunea în privința permisibilității acesteia se va ține și de pertractare la 9 Ianuarie, 1884 după amiazi la 3 oare în comuna Mica la casa judeului.

La aceasta se citează foștii domni urbariali și foștii iobagi — úrbéres — cu observarea, că absența lor nu va împedea ținerea pertractării, și că esmplarele petițiilor se pot consulta la antiștia comunală sau la acest tribunal regesc.

Pertractarea de investigație o va face judele esmis Székely Miklos.

Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopole, din 12 Noemvre 1883.

Nagy Lajos m. p.,
presid. nt.

Butak m. p.,
notar.

Anunțiu.

Subscrișul — care pricepe pe deplin afacerile de economie, agrarie, și cele referitoare la vite de atare economie, și care scie scrie, ceti și vorbi limba germană, maghiară și română — Caută un loc de dregători economic.

Respuns la adresă: [608] 3—3

Frideric Schuster,
econom în Mediaș.

Hotelul București în Brașov

(până acum Neurihrer S. de present Rosenkranz A.) cu chilii curate și elegant de tot nou arangiate dela flor. 1 în sus, Sală mare pentru ospătărit, Bucătăria bună, Telegraf electric. La gară comunicațiune per Omnibus. Oficiul postal în aceleași edificii. grajduri mari și largi, servițiul celerat.

[619] 2—3 Adalbert Rosenkranz,
hoteliar.

Renumitul [607] 3—3

„ANTIRHEUMATICON”

a lui Dr în medicină Franz Heller pentru întrebuintare înternă, este unicul și cel mai sigur mijloc radical, care vindecă în imediat și pentru totdeauna toate morburile de reumatism.

Prețul 1 fl. v. a. cu îndrumare de întrebuintare.

Deposit de vîndare la
I. Csáky, Mediaș. (Transilvania.)

Adam Hölle,

croitoriu

în Sibiu, Piața mare Nr. 5

și permite a aduce la cunoștința publicului de aici și cel strein că și în sezonul acesta și a provădut prăvălia sa, care esistă de mai mult timp, cu cea mai bună

materie de postav și lână,

aleasă propriu din fabricele cele mai renumite, și sunt în plăcuta poziție a presta ori ce comande pentru haine bărbătesci în modul prompt și cel mai solid.

➔ Spre orientare. ➔ [612] 3

Un rând întreg de haine bărbătesci dela 15 până la 34 fl. Palton dela 15 până la 24 fl. Palton de eamnă dela 18 până la 36 fl.

Toate aceste din materie de calitatea cea mai bună.

Contând la spriginul binevoitor al patronilor mei, stau bun pentru servițiul solid și real.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [555] 6—30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ricide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.